

[Petra Petersen.]

fremsatte lovforslaget, er der yderligere sket en betydelig ændring af prisniveauet, og når vi i dag fremsætter lovforslaget uden at have foretaget en ajourføring af beløbene i § 1, stk. 1, § 3, stk. 3, og § 11, stk. 3, er det ikke, fordi vi ikke mener, at såvel de kontante beløb som dagpengene bør ajourføres til 1955-niveauet. Det synes vi så absolut at de bør, men vi har dog ment, det var vigtigere her i tinget at få drøftet, hvordan vi kan nå til enighed om i lighed med andre lande at gennemføre en moderskabsydelse og sikre den vordende moder i hendes erhvervsarbejde.

Befolkningsskommissionen opdelte lovforslaget i to afsnit. Det første afsnit omhandler moderskabsydelsen og går ud på at sikre den vordende moder den nødvendige hjælp ved selve fødslen og økonomisk støtte til det nødvendige udstyr til barnet, idet § 1, stk. 1 b, indeholder anvisning på hus-hjælp i 10 dage, medens § 1, stk. 1 a, c og d, indeholder bestemmelser om barnets tøj, seng, vogn og andre med en fødsel forbundne udgifter.

Det andet afsnit af lovforslaget er af største betydning i dag, da gifte kvinder i langt højere grad end tidligere deltager i oprettholdelse af hjemmet. Dette indeholder bestemmelser om ret til svangerskabshvile med dagpenge og forbud mod opsigelse på grund af graviditet.

Lovforslagets § 6 siger således: „Kvinder, der deltager i erhvervsmæssigt arbejde, . . . må i de første 4 uger efter deres nedkomst ikke deltage i sådant arbejde, medmindre det ved lægeattest godtgøres, at det kan ske uden skade for hendes eller barnets sundhed“. Og § 7 giver kvinderne ret til at opgive deres arbejde 8 uger før fødsel og at være fraværende 8 uger efter fødslen med delvis erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Ret til moderskabsydelse har kvinder, der er ubemidlede i folkeforsikringslovens forstand, og lovforslagets afsnit om arbejdende kvinders rettigheder og pligter i anledning af fødsel gælder kvinder, der deltager i erhvervsmæssigt arbejde udenfor deres eget hjem eller bedrift, og som har deres hovedvirksomhed ved det pågældende arbejde.

Det er i dag ottende gang, jeg på den kommunistiske gruppes vegne fremsætter

dette lovforslag. Fra befolkningskommissionen i 1937 afgav sin betænkning, og til mit parti første gang fremsatte lovforslaget, gik der 10 år, og nu er der igen gået 8 år — det vil altså sige, at dette lovforslag, som er udarbejdet af befolkningskommissionen, er 18 år gammelt.

Der er sket store forandringer i de 18 år. Bl. a. er, som jeg bemærkede i begyndelsen af mit indlæg, prisniveauet et ganske andet end i 1937. Men ikke alene det; samfundets struktur er ændret meget, ikke mindst i de år, der er gået efter sidste verdenskrigs ophør. Jeg tænker her på de mange udearbejdende kvinder. Det er ikke længere sådan, at unge kvinder, der venter deres første nedkomst, ophører med deres arbejde. For få år siden var det sådan, at når den unge hustru arbejdede, var det for at give det nystartede hjem en økonomisk ballast. I dag arbejder tusinder af kvinder ikke i et kort åremål, men til stadighed for at kunne klare indskud på lejlighed, dyr husleje, skatter og så naturligvis de høje leveomkostninger. Vi ved, at det er meget svært at spare op, det er også svært at spare op til en forestående fødsel, og er der i forvejen børn i hjemmet, er det næsten umuligt. Arbejdstabet under den altfor korte periode, hvori kvinder nødvendigvis må blive hjemme fra arbejdet, rammer hjemmene økonomisk hårdt; meget ofte forkorter kvinderne endda denne periode af frygt for at miste deres arbejde. Her rammes kvinderne hårdt, men vel hårdest de ugifte og forlattede mødre, hvoraf der desværre findes mange i dag. Selvom jeg, hvad jeg ofte har sagt, anerkender mødrehjælpens store arbejde, så er denne institutions hjælp ikke nok; vi ved, at mødrehjælpen ikke nær har midler nok til det arbejde, den udfører.

Overalt, hvor man drøfter spørgsmålet om mødre og børn, erkender man, at det er nødvendigt at gennemføre dette lovforslag, om vi virkelig vil komme mødrene til hjælp. Jeg ved, at lovforslagets gennemførelse ikke kan betrygge hjemmene og børnene ud i al fremtid, men det kan være med til at skabe en større tryghed for den gravide kvinde ved selve fødslen og i tiden deromkring. Det vil betyde, at tusinder af mødre vil blive skånet for søvnløse nætter og dårlige nerver, og at vi vil få sundere børn og gladere mødre.